

Nr. 11(39)

BAZŪNE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2014. gada 3. novembris

SVINĪGĀ NOVEMBRA AKTUALITĀTES

Gunta Bite

Avīzītes «Bazūne» redaktore

Ir aizvadīts oktobris, kas bijis bagāts gan ar dažādām izstādēm, jaunām, interesantām grāmatām, dalību Starptautiskā biznesa kontaktu forumā, kā arī diviem muzikāli informatīviem pasākumiem: «Īpaši viesi no ģeogrāfiskās bibliotēkas» Rēzeknē un «Baltā spieķa dziesma 2014» Rīgā.

Par novembra plāniem Laura Tālberga saka: «Dziesma ir spēks, dziesma ir brīvība, dziesma ir cilvēka, ģimenes un visas tautas stāsts. Dziesma vieno, tāpēc no-

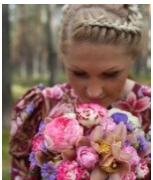
vembrī mēs dziedāsim! Mīļi aicinām visus sadziedāties bibliotēkas lasītavā — **11. novembrī, Lāčplēša dienā, plkst. 15.00.** Dziedāsim karavīru dziesmas — godināsim karavīru piemiņu, viņu piedzīvoto, kā arī dziedot dosim spēku jauniem karavīriem.

18. novembrī ir svētki Latvijai un svētki brīvībai. Izdziedāsim savu laimi un prieku visi kopā — **19. novembrī, plkst. 15.00!**»

Ņemot vērā Ministru Kabineta lēmumu par darba dienas pārceļšanu, vēlamies informēt, ka 17. novembrī bibliotēka būs slēgta, savukārt 22. novembrī tā būs atvērta no plkst. 10.00 līdz 16.00.

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

GRĀMATMĪĻU ĶĒDE TURPINĀS

Laura Tālberga

Lasītavas bibliotekāre

Iepriekšējā mēnesī sākām spēlēt Grāmatmīļu ķēdi. Paldies visiem tiem, kuri jau sastādījuši sev mīļo grāmatu sarakstus un aicinājuši spēlēt arī citus. Šoreiz varat iepazīties ar Ilgvara un Lauras dzīvē svarīgajām grāmatām. Spēli turpināt tiek aicināti — Dailonis Ezeriņš, Anna Dubovika Sarmīte Gromska, Herma Cīrule. Gaidīsim

jūsu izvēlēto grāmatu sarakstu, ko jāiesūta elektroniski vai jāiesniedz Lasītavā.

Laura Tālberga, bibliotekāre

1. S. Moļjevska. «Meitenes, grāmata jums». — Grāmatā bija stāsts par divām padomju laiku meitenēm, viena bija teicama un kārtīga pioniere, bet otra — mazs delveris. Es atceros, ka ļoti centos būt kā Taņa (šķiet, tā sauca kārtīgo meiteni), bet tajā pat laikā nesapratu, kāpēc otra meitene skaitās «slikta». Viņai vienkārši ne-

laikā uzplēsās zeķubikses, piedega putra un izira matu pīne. Nu un? Jā, kopā ar šo grāmatu piedzima kaudze dažādu kompleksu. Ej nu cīnies ar tiem tagad!

2. V. Železnikovs. «Putnubiedēklis». — Iespējams, nežēlīgākā grāmata kuru esmu lasījusi. Visskaudrāk, to lasot, bija apzināties, ka tieši tāda arī ir dzīve. Mēs katrs esam bijuši vai nu vienā vai otrā pusē. Izsmietie vai izsmējēji. Smieklī ne vienmēr ir gaiši.

3. I. Ziedonis. «Epifānijas». — No vienas un no otras puses. Ar epifānijām es tā arī sāku skatīties.

4. M. Mičela. «Vējiem līdzīgi». — Lasīta vismaz reizes piecas. Vispār jāsaprot liels paldies mammai, ka jau mazai jāva lasīt «pieaugušo» stāstus. Tas man ļāvis nepieaugt.

5. Ošo darbi nojauca manam prātam robežas. Vienubrīd pat tik daudz, ka darīja mani nelaimīgu. Kaut kādas druskas savācu atpakaļ.

6. J. L. Višņevskis. «Vientulība tīmeklī». — Sasodīts, šī darba ietekmē es arī sāku mīlēt virtuāli. Iekritu uz vairākiem gadiem. Tagad gan esmu atpakaļ, jo mani tomēr sajūsmina īstums. Īstums jau pats ir mīlestība.

7. H. Hoseinī. «Pūķa ķērājs». «Tūkstoš sauļu mirdzums». «Un kalni atbalsoja». — Šeit nozīme ir autoram. Es sāku skatīties uz austrumiem.

8. O. Seierstade. «Kabulas grāmatu tirgotājs». «Grozijas eņģelis».

9. H. Vasmu. «Dinas grāmata». — Dina ir stipra. Dina ir patiesa un īsta. Dina nebaidās ne no sava, ne viņu spēka. Dina ir sieviete.

10. Rainis. «Zelta sietiņš». — Pirmā grāmata, kuru lasīju skaļi Latvijas Radio Skaņu ierakstu studijā. Reizē ar skaļu lasīšanu es grāmatas iepazīnu daudz savādāk. Sāku skaļāk dzīvot. Skaļus vārdus nereti sadzird labāk.

Ilgvars Hofmanis

Grāmatas, kuras man bērnībā lasīja priekšā:

1. E. Dzērve. «Ceļojumi un ģeogrāfiskie atklājumi». Tolaik es biju 4 gadus vecs. Tikko neveiksmīgā operācijā Maskavā biju zaudējis pēdējās redzes atliekas. Velta Dīriķe, kuru mēs dēvējām par tanti un kura patiesībā bija tante manai mammai, bija stāvā sajūsmā par manu erudīciju. Šodien zinu, ka ar tā dēvēto pusaudžu literatūru mēdz aizrauties ne viens vien mazulis.

2. Artūrs Lielais. «Inku Zelts». Nākamā gada laikā apguvu visas pasaules valstis ar to galvaspilsētām, un tante izlasīja priekšā daudzus ceļojumu aprakstus. Līdz pat šodienai man saglabājusies nopietna interese par Lielo Ģeogrāfisko Atklājumu laikmetu. Žēl, ka vismaz laikā, kad es studēju LU, tur nebija neviena pirmskolumba Amerikas pētnieka.

Audiogrāmatas:

3. Jēkabs Janševskis. «Mežvidus ļaudis». Toreiz es mācījos 2. klasē un saslimu ar *cūciņām*. Pēc Andreja Upīša nāves (1970) šo romānu atļāvuši izdot, bet man tomēr šķiet, ka ielasīja veco izdevumu, jo tur bija kritizēts krievu iebrukums Livonijā, ko jaunajā izdevumā aizliegusi okupācijas varas cenzūra. Grāmatas 1. daļas hronoloģiskos ietvarus es biju noteicis nepareizi, — izrādās, tās darbība norisinās 17. gs. sākumā, nevis kā man ilgu laiku šķita 16. gs. Arī romānā aprakstītais pēcmēra laikmets nebūt nav bijis laiks pēc kādas no vislielākajām pandēmijām.

4. Garlībs Merķelis. «Vanemas Imanta». Nelielo grāmatiņu izlasīju 3. klasē, kad tās fragmenti bija iekļauti mūsu lasāmajā grāmatā. Beidzot kaut kas par laikiem, kad mūsu senči vēl bijuši brīvi! Vēlais Dzelzs laikmets, ko tolaik mēdza dēvēt par Agro Feodālismu un kuru mūsdienās dēvē par Vadonības laikmetu; šķita un vēl šodien šķiet tik valdzinošs.

Grāmatas Braila rakstā:

5. Saulcerīte Viese. «Pasaules dziesma». Beidzot kas emocionālāks. Es to lasīju vasarā pēc 2. klases beigšanas. Skaistos tēlojumos autore mēģinājusi attēlot Raiņa bērnību.

Grāmata, ko izlasīja priekšā vecaistēvs Johans Hofmanis.

6. Garlībs Merķelis. «Latvieši...». Vec-tēva redze nebūt nebija ideāla, bet viņam nācās izlasīt man priekšā vairākas grāmatas, lai apmierinātu manu prasīgo literatūras skolotāju. Izlasījis manu sacerējumu par «Latviešiem», šis skolotājs paziņoja, ka vēl nekad viņam neesot nācies lasīt sacerējumu, kas Braila rakstā aizņemtu 3 burtnīcas!

KAS SLĒPJAS ZEM IKDIENAS SNAUDAS

Ieva Velde
BRN korektore

«Reizē kaislība un riebums pret dzīvi, īss apskaidrības mirklis, pirms celies un ej, ieej darbībā, tādā veidā dedzinot darbībā dzīvi, sadedzinot laiku, pēc tam atkal mirklis, kad pārēj no darbības uz dziļu nekustību, kad esi tikai vērojums, domas. Kas no tiem ir īstāka dzīve, nezinu, varbūt ritms, kādā mijas šie divi stāvokļi.»

Šādi vārdi ir lasāmi uz Ingas Ābeles stāstu krājuma «Sniega laika piezīmes» aizmugurējā vāka, citējot autores dienasgrāmatu un reizē arī ievadot lasītāju savādi klusā, it kā domīgā, bet eksistenciāli ļoti piesātinātā dzīvā prozas pasaulē. Braila rakstā stāstu krājums «Sniega laika piezīmes» reproducēts 2012. gadā un ir pieejams lasītājiem.

Inga Ābele ir ļoti daudzu grāmatu autore, sarakstījusi vairākus stāstu krājumus, romānus, dzeju un lugas, izpelnoties plašu atzinību, un viņas vārds latviešu literatūrā šķiet iegravēts ļoti dziļi un pamatīgi jau sen. Vērojot viņu dzīvē, vienmēr esmu nedaudz brīnījusies, ka tieši šis nelielais, smalkais un ļoti skaistais sievietes stāvs ir satvars neparasti stipram un zinošam garam, kas radījis tik daudz dziļa

un patiesa, šķietami nebīstoties it neko, lai pastāstītu mums par dzīvi. Un Inga Ābele arī vienmēr stāsta par dzīvi, par to dzīvi, kas aizslēpusies aiz it kā gausās un neko neizsakošās ikdienas gaitas, kas brīžiem liekas rāpjamiem kā gliemezis iekšā neatšķetināmā viena otrai sekojošu dienu miglājā. Aiz ikdienas, kas liekas sabiezējusi kā mannas putra pēc atdzišanas un iecementējusi sevī arī mūsu dzīves — visas mūsu domas, ilgas un kādreizējos sapņus. Viss pat ir it kā nedaudz sastindzis Ingas Ābeles prozā, kusls, lēni kājas velkošs, it kā nekas pa īstam nemaz nenotiktu, tomēr ir trauksme, ir uguns, dzīvība un rosība, visam apakšā vienmēr ir dziļš eksistenciāls pārdzīvojums, ko autore mums ļauj nobaudīt starp rindiņām un nojautās. Stāstot, ka «jūtas bija kļuvušas retas un ērti lietojamas, izmazgājamas un salokāmas kā gludenie linu dvieļi skapī» vai pateikdama: «Ar domu galiem es pieskaros zālei,» Inga Ābele lasītājus apbur ar savas prozas neparasto skaistumu un meistarību reizē, jo pat pāris vārdu, ja tie trāpīgi uzrakstīti, slēpj sevī veselu pasauli.

Ingu Ābeli lasīt neieteikt nav iespējams, jo viņas grāmatas vienmēr ir Lielas un Gudras, tomēr reizē lasītājam ir jābūt gana spēcīgam, lai sastaptos ar eksistenciālu nesaudzīgumu autores prozā. Ingas Ābeles uzburtajiem tēliem dzīve ir dzirnas,

kas maļ, reizēm tās maļ mūsu likteni, reizēm tikai dziļāk slēpto garu, kamēr ārpusē šķietami paliek neskarta, tomēr tās maļ, tās vienmēr maļ. Cilvēks Ingas Ābeles stāstos liekas ļoti savažots un it kā ieslodzīts savā liktenī, un varbūt tā arī ir, bet «brīvība ir nejaušs galvas pagrieziena, uz brīdi ar skatu ietiecoties bezgalīgos

laukos,» un tā viņam vienmēr paliek pieejama.

Varbūt tāda arī ir brīvības daba — tā vienmēr prasa zināmu drosmi, cauri ikdienas rosības snaudai tā prasa no mums spēku un uzdrīkstēšanos, reizēm pat kaisli izrauties no liktens važām, un es domāju, ka mums visiem ir šis potenciāls.

KRĒSLAS STUNDĀ SARUNAS PAR TROLLIEM

Alda Zariņa
Lasītavas bibliotekāre

Laiks skrien vēja spārniem. Liekas, ka tik tikko bija vēl vasara, bet nu jau dabā klāt drūmais un drēgnais novembris. Bet drūmums lai ir tikai dabā. Dvēselēs to nelaidīsim. Novembrī taču ir tik daudz gaišu svētku — ne tikai Mārtiņi, Lāčplēša diena un Latvijas dzimšanas diena, bet arī Ziemeļvalstu bibliotēku nedēļa. Šogad tā būs no 10. līdz 14. novembrim. Šī gada tēma — «Trolli Ziemeļos». «Kā trolli piemin, tā trollis ir klāt...» — tā vēsta kāds 1678. gadā datēts zviedru sakāmvārds. Un izrādās, ka nozīme tam ir līdzīga kā mūsu sakāmvārdam — «Kā vilku piemin, tā vilks klāt!» vai arī — «Kā velnu piemin, tā velns klāt!» Tātad, nekas labs no šīs tikšanās nebūs gaidāms. Labāk nepiemi-

nēt. Taču, runājot par ziemeļvalstīm, bez trollu pieminēšanas neiztikt.

Tātad, pirmkārt, Krēslas stundā, sarīkojumā, kas ievada Ziemeļvalstu bibliotēku nedēļu, sveču gaismā lasīsim fragmentu no mūsdienu zviedru rakstnieka Stefana Spjuta grāmatas «Stallo». Rakstnieks tajā pievērsies trollu tēmai. Latviski tulkots ir tikai Ziemeļvalstu bibliotēku nedēļas ietvaros lasāmais gabaliņš.

Otrkārt, Krēslas stundā par iespaidiem, sajūtām un pārdzīvojumiem, apceļojot ziemeļvalstis, stāstīs Andra Jākobsone. Arī par trolliem būs savs stāsts.

Sarīkojums **«Sveiks, ziemeļu Trolli!»,** notiks **10. novembrī pulksten 16.00 bibliotēkas lasītavā.**

Gribu jums atgādināt, mīļie lasītāji, ka bibliotēkas audio grāmatu krājumā ir Viļņa Purēna grāmata «Zem Igdrasila kuplās pazares, jeb Ko vēsta Skandināvijas mīti». Vai šie tumšie rudens vakari nebūtu īstākais laiks pārlasīt šo grāmatu?

BAZŪNE

«Latvijas Neredzīgo
bibliotēkas»
bezmaksas avīze

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.
Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālrunis: 67522131, 29137112

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par publikācijām atbildīgi paši autori.